

РЕШЕНИЕ

№ 19628

гр. София, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20221110113666 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен от П. И. П. против Д. П. И., действаща чрез своята майка и законен представител Р. М. И. иск на основание чл. 150 вр. чл. 143 СК да бъде изменен размерът на месечната издръжка, който ищецът е осъден да заплаща на дъщеря си с определение от 15.10.2020 по гр.д. № 39497/2019 г. на СРС от 1 200 лв. на 500 лв., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от 15.03.2022 г. поради промяна на обстоятелствата.

Предявен е насрещен иск от Д. П. И., действаща чрез своята майка и законен представител Р. М. И., против П. И. П. на основание чл. 150 вр. чл. 143 СК да бъде изменен размерът на месечната издръжка, който ответникът по насрещния иск е осъден да заплаща на дъщеря си с определение от 15.10.2020 по гр.д. № 39497/2019 г. на СРС от 1 200 лв. на 2000 лв., считано от 07.07.2022 г. до настъпване на предпоставки, водещи до нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от 15.03.2022 г. поради промяна на обстоятелствата.

В исковата молба се твърди, че след влизане в сила на определението са възникнали обстоятелства, които предполагат намаляване размера на присъдената издръжка – намален е размерът на трудовото му възнаграждение,

родено е третото дете на ищеца и следващото от това задължение за заплащане на издръжката, както и че нуждите на ответницата Д. И. не са нарастнали и не се различават от обичайните за дете на такава възраст. Акцентираща се, че размерът на издръжката е функция на нуждите на детето и когато родителите са материално обезпечени, следва да е съобразен с нуждите му.

С отговора на исковата молба се оспорва основателността на иска. Твърди се, че възможностите на ищеца да заплаща издръжка не са намалели трайно, нуждите на правоимащото лице също не са съществено и трайно намалени в сравнение с момента на определянето ѝ. Твърди се, че предстоящото раждане на третото дете на ищеца е било очаквано и известно нему още към момента на постигане на спогодбата, одобрена с процесното определение. Оспорва се намаляване размера на трудовото възнаграждение на ищеца, твърди се увеличаване от 6000-10000 лв. месечно към момента на влизане в сила на определението на 14000-17000 лв. към момента на предявяване на исковата молба. Излагат се твърдения за раждане на ново дете от майката на ищцата, както и за намаляване доходите на първата. Твърдят се и новонастъпили обстоятелства, които предполагат по-висок размер на месечната издръжка.

В насрещната искова молба се излагат твърдения за новонастъпили обстоятелства, които налагат увеличаване на размера на месечната издръжка, които в голяма степен преповтарят изложените в отговора на исковата молба. Твърди се, че нуждите на детето са нараснали поради инфлационните процеси в страната, увеличаване на размера на таксата за немски език от 190 лв. на 230 лв. месечно, на храната в училище от 3.60 лв. на ден на 5.50 лв. на ден, както и таксите за класни и извънкласни дейности по хип-хоп танци, приложни изкуства, народни танци, ученически екскурзии, плуване, ски, катерене, летни лагери за езикова грамотност. От присъдената месечна издръжка средства се отделят за прегледи и лечение при офталмолог, ортодонт на всеки 3 месеца, логопед, психолог, електронни устройства за училище и други.

С отговора на насрещната искова молба основателността на последната се оспорва. Твърди се, че плащанията за обучителни лагери, немски език към сдружение „Фридрих Шилер“ не следва да се включват в месечната издръжка, защото не са съгласувани с бащата и защото не са свързани с

подготовка на малолетната за кандидатстване след завършен образователен етап, като при евентуалност се релевира, че следва се разглеждат като изключителни нужди по смисъла на чл. 143, ал. 4 СК, какъвто иск не е предявен. Сочи се, че не се доказва увеличение на размера на таксата за приложни изкуства, както и че ски-картите, за които са представени доказателства, са използвани именно от ищцата по насрещния иск Д. И.. От представените доказателства се установява, че за ортодонстко лечение и закупуване на очила през 2022 г. са похарчени общо 683 лв., оскъпяване с приблизително 326,91 лв., поради което се твърди, че за цялостната издръжка на детето е нужна месечна сума от 650 лв., 150 лв. от които следва да се поемат от майката.

В хода на производството страните поддържат предявените искове.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, съдът намира за установено следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 150 вр. чл. 143 СК.

Уважаването на иска по чл. 150 СК е предпоставено от доказване от страна на ищеца на настъпване на обстоятелства, обуславящи изменение на размера на присъдената със съдебен акт издръжка.

Относими към предявените искове обстоятелства са тези за изменението на факторите, от които зависи размерът на издръжката - нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. Изменението в тези обстоятелства обаче при всички случаи следва да е настъпило след определянето на предходния размер на издръжката /в случая - 15.10.2020 г./, защото в противен случай те са били съобразени при определянето ѝ в предходен момент.

В конкретния случай от ищеца по главния иск следва да бъде доказано твърдяното трайно влошаване на финансовите му възможности, което води до затруднение да заплаща издръжка в размер на 1200 лв.

Ищецът по насрещния иск следва да докаже твърденията си за увеличаване на нуждите му поради участие в различни образователни класни и извънкласни дейности, също повишаване на стойността им поради инфлационните процеси в страната в периода от месец октомври 2020 г. до

приключване на устните състезания и увеличаване на финансовите възможности на ответника по насрещния иск.

По първоначалния иск:

По делото са събрани многобройни писмени доказателства, при анализа на които съдът **не намира** за установено по безспорен и несъмнен начин, че след определяне на издръжката от 1200 лева са настъпили трайни съществени промени във възможностите на ищеца да я заплаща в така определения размер. Към момента на постановяване на настоящия съдебен акт могат да се направят следните изводи, при съобразяване с установено в хода на производството действителното фактическо положение с това, при което с определение от 15.10.2020 г. е одобрена спогодба по в. гр. дело № 39497/2019 г. на СРС, относно възможностите на ищеца да осигурява издръжка на ответника:

След постановяване на определението семейството на ищеца се е увеличило с един член с оглед раждане на дъщеря му София П. П.а на 05.03.2021 г. Безспорно това обстоятелство предполага отделяне на финансов ресурс за осигуряване на издръжката на детето София на основание чл. 143, ал. 1 СК. Финансовите възможности на ищеца обаче позволяват без затруднение да осигурява издръжка, както на трите си деца, така на себе си и на партньорката си. Видно от представената служебна бележка получените доходи от трудово правоотношение в периода месец август 2021 г. – януари 2022 г. е 85 357,80 лв. или 14 226,30 лв. средномесечно. Средномесечният осигурителен доход е нараснал като за периода от месец януари 2019 г. до месец октомври 2020 г. е 12 151,85 лв., а за периода от месец ноември 2020 г. до месец ноември 2022 г. (който последен е включен в приложената справка НАП) е 12 426,21 лв. При този размер на месечния доход съдът приема недоказани твърденията за намаляване на доходите на ищеца. От една страна е увеличен, от друга същият е в достатъчен размер, за да обезпечи без затруднения плащането на издръжка в размер на 1200 лв. на ответницата по иска Д. П.а, така и на другите непълнолетни деца на ищеца. Нужно е да се отбележи, че по делото не се твърди, а и не се доказва да са налице други облигационни отношения, по които ищецът да е страна, сочещи на трайно намаляване доходите му или на възможностите му да заплаща процесната издръжка. Не следва да се обсъждат подробно доводите във връзка с нуждите

на ответницата и това, че те отговарят на средното за дете на тази възраст, тъй като потребностите ѝ от издръжка са взети предвид при постановяване на с определение от 15.10.2020 г. по в. гр. дело № 39497/2019 г. на СРС. Съществено е, че в настоящото производство не се доказва тези потребности на детето да са трайно намалели.

Предвид установеното предявеният първоначален иск по чл. 150 СК е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По насрещния иск:

От събраните по делото доказателства, при анализа на които съдът **не намира** за установено по безспорен и несъмнен начин, че след определяне на издръжката от 1200 лева са настъпили трайни съществени промени, които налагат увеличаване на размера ѝ на 2000 лв.

Инфлационните процеси в страната са факт, за периода от месец октомври 2020 г. до месец октомври 2023 г. (последният за който има статистика към момента на приключване на устните състезания) инфлацията в страната е 31.9%, видно от инфлационния калкулатор на НСИ (<https://www.nsi.bg/bg/content/2539/калкулатор-на-инфлацията>). Доходите на ответника по насрещния иск също са нарастнали в минимален нараснали са и задълженията му, предвид раждането на трето дете, което беше обсъдено при разглеждане на първоначалния иск. Следователно възможностите му да заплаща издръжка остават непроменени, както основателно се твърди, но не са се повишили, както неоснователно твърди. Тези обстоятелства сами по себе си не са достатъчни за уважаване на предявения иск, тъй като не се доказва нуждите на търсещия издръжка да са трайно нараснали и доколкото. Изминал е един недотам значителен период от време около 2 години, в който не може да се направи обоснован извод за промяна в нуждите на детето. Наличието на инфлация може да се обсъжда само във връзка с конкретните потребности на търсещия издръжка. В случая сумата от 1200 лв. е достатъчен размер за осигуряване на нуждите на десетгодишната ищца при този коефициент на инфлацията доколкото нейната майка Р. И. също е задължена да покрива нуждите ѝ от издръжка над тази сума. При преценка на промените обстоятелства след постановяване на определението, с което е присъдена издръжка, не могат да се вземат предвид доказателствата за заплащане на суми за обучение и лагери на „Британика“ ООД, „Еделвайс Травел“ ООД и

сдружение „Фридрих Шилер“, тъй като изрично е оспорено с отговора на НИМ, че тези активности са съгласувани с ответника по НИ. В този смисъл съдът споделя преобладаващата тР. съдебна практика, че за ангажиране на финансовата отговорност на родителя за подобни дейности е необходимо те да са съгласувани с него, доколкото разбирането е в унисон с разпоредбата на чл. 123, ал. 1 ГПК и обезпечава възможността двамата родители да участват съвместно и пълноценно във взимане на решения за образованието и развитието на детето. Същата аргументация важи и за твърдените посещения на ски курорти през зимата и свързаните с това дневни карти, както и активностите по танци и плуване. Като основателно се възразява, че не се доказва разноските за ски курорти да са заплатени в полза на ищцата по НИ И.. По отношение на посещенията на танци и плуване липсват и доказателства те да са започнали в периода след месец октомври 2020 г. или размерът на таксите да е увеличен в този период. Не се доказва разходите за ортодонско и офталмологично лечение на ищцата да са нараснали спрямо месец октомври 2020 г., а закупуването на отделни медицински изделия и помощни средства могат да бъдат предмет на иск по чл. 143, ал. 4 ГПК, но не и да са част от ежемесечната издръжка. Промяната в размер на месечната такса за приложни изкуства също е в недостатъчен размер, за да обуслови основателност на предявения иск, тъй като месечната издръжка дължима от двамата родители е достатъчна за покриването на разликата. Не се доказва закупуване на електронни устройства, а и същите не могат да бъдат включени в месечната издръжка, единствено таксите за ползването им, ако такива има.

При това положения предявеният иск е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Въпреки отхвърлянето на първоначалния иск, неоснователна е претенцията на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника Д. И. да бъдат присъдени сторените в хода на производството разноски, тъй като не се доказва такива да са направени. В представеното пълномощно липсват доказателства за заплатена сума, липсват такива и за извършено последващо плащане.

Съдът констатира, че ищецът по първоначалният иск е внесъл държавна такса в размер на 1008 лв. Тя е недължимо платена с оглед разпоредбата на

чл. 83, ал. 1, т. 1 ГПК, която не прави разграничение между ишците по отделните видове иски за издръжка, ето защо подлежи на възстановяване след писмено поискване и посочване на банкова сметка.

Не следва на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ишцата по насрещния иск да бъде осъдена да заплати на ответника по насрещния иск разноски, тъй като не се доказва такива да са сторени във връзка със защита по насрещния иск. По делото се доказва, че П. П. е заплатил сумата от 600 лв. адвокатско възнаграждение на адв. Р. А., като пълномощното е представено при предявяване на исковата молба. Към този момент не е било предвидимо, че ще бъде предявен насрещен иск, следователно не може да се допусне, че половината от тази сума (300 лв.) е заплатена за предявяване на първоначалния иск, а втората половина (300 лв.) за процесуално представителство и изготвяне на отговор на насрещната искова молба.

Ишцата по насрещния иск е освободена от разноски в производството на основание чл. 83, ал. 1, т. 1 ГПК и няма процесуално основание да ѝ бъдат възлагани, не е сбъднато и условието на чл. 78, ал. 6 ГПК за възлагането им на ответника по иска.

Мотивиран от горното, СРС

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 150 вр. чл. 143 СК, предявен от **П. И. П.**, ЕГН *****, против **Д. П. И.**, ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител **Р. М. И.**, ЕГН ***** за изменение на размера на месечната издръжка, който е осъден да заплаща с определение от 15.10.2020 по гр.д. № 39497/2019 г. на СРС **от 1 200 лв. на 500 лв.**, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от 15.03.2022 г. поради промяна на обстоятелствата.

ОТХВЪРЛЯ насрещния иск с правно основание чл. 150 вр. чл. 143 СК, предявен от **Д. П. И.**, ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител **Р. М. И.**, ЕГН ***** против **П. И. П.**, ЕГН ***** за изменение на размера на месечната издръжка, който е осъден да заплаща ответникът с определение от 15.10.2020 по гр.д. № 39497/2019 г. на СРС **от 1200 лв. на 2000 лв.**, считано от 07.07.2022 г. до настъпване на

предпоставки, водещи до нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от 15.03.2022 г. поради промяна на обстоятелствата.

Държавната такса в размер на 1008 лв. да бъде възстановена на ищеца **П. И. П.**, ЕГН ***** при поискване.

Решението може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____